

Anonymiserad version

Översättning

C-159/21 - 1

Mål C-159/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

11 mars 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

27 januari 2021

Klagande:

GM

Motpart:

Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (Nationella generaldirektoratet för utlänningspolisen, Ungern)

Alkotmányvédelmi Hivatal (Myndigheten för grundlagsskydd)

Terrorelhárítási Központ (Centrum för bekämpning av terrorism)

Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern)

[utelämnas] I det förvaltningsrättsliga asylförfarandet [utelämnas] mellan **GM** ([utelämnas] Budapest [utelämnas]), klaganden, [utelämnas] och **Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság** ([utelämnas] Budapest [utelämnas]), **den första motparten**, [utelämnas] **Alkotmányvédelmi Hivatal** ([utelämnas] Budapest [utelämnas]), **den andra motparten**, [utelämnas] och **Terrorelhárítási Központ** ([utelämnas] Budapest [utelämnas]), **den tredje motparten**, har Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern) antagit följande

beslut:

Denna domstol begär ett förhandsavgörande av Europeiska unionens domstol, avseende tolkningen av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (nedan kallat direktivet om asylförfaranden) och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (nedan kallat skyddsdirektivet).

Denna domstol hänskjuter följande tolkningsfrågor till Europeiska unionens domstol för ett förhandsavgörande:

1. Ska artiklarna 11.2, 12.1 d och 12.2, 23.1 b samt 45.1 och 45.3–45.5 i direktivet om asylförfarande – jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – tolkas så, att en myndighet i en medlemsstat som har antagit ett beslut om internationellt skydd varigenom flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning nekas eller återkallas, på grund av skäl som avser nationell säkerhet, och den särskilda myndighet som har fastställt den konfidentiella karaktären, för det fall det undantag som anges i artikel 23.1 i detta direktiv avseende den nationella säkerheten föreligger, är skyldig att säkerställa att sökanden, den flykting eller utlänning som åtnjuter det subsidiära skyddet, eller dess företrädare, på alla sätt garanteras rätten att få tillgång till åtminstone den väsentliga information eller de konfidentiella eller sekretessbelagda uppgifter som ligger bakom det beslut som grundar sig på nämnda skäl och kan använda denna information och dessa uppgifter i förfarandet avseende beslutet, för det fall den ansvariga myndigheten gör gällande att en sådan överföring av information skulle strida mot skälet avseende nationell säkerhet?
2. För det fall svaret är jakande, vad ska exakt avses med ”väsentliga” konfidentiella grunder på vilka ett sådant beslut vilar, med tillämpning av artikel 23.1 b i direktivet om asylförfaranden, jämförd med artiklarna 41 och 47 i stadgan?
3. Ska artikel 14.4 a och artikel 17.1 d i skyddsdirektivet, samt artikel 45.1 a och 45.3–45.4 i direktivet om asylförfaranden och skäl 49 i detta tolkas så, att de utgör hinder för nationella bestämmelser enligt vilka ett återkallande eller beslut att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning får ske genom ett beslut som inte är underbyggt och som grundar sig på en automatisk hänvisning till den specialiserade myndighetens bindande och obligatoriska yttrande, vilket också saknar motivering, samt begränsar sig till att fastställa att det föreligger en fara för den nationella säkerheten?
4. Ska skälen 20 och 34 samt artiklarna 4, 10.2 och 10.3 d i direktivet om asylförfaranden samt artiklarna 14.4 a och 17.1 d i skyddsdirektivet tolkas så, att

de utgör hinder för en nationell bestämmelse enligt vilket nämnda specialiserade myndigheter ska pröva skälet till beslutet att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning och anta ett beslut i saken genom ett förfarande som inte uppfyller kravet i de materiella och processuella bestämmelserna i direktivet om asylförfaranden och skyddsdirektivet?

5. Ska artikel 17.1 b i direktivet om asylförfaranden tolkas så, att den utgör hinder för att ett beslut att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning grundas på en omständighet eller ett brott som var känt före antagandet av den slutgiltiga domen eller det slutgiltiga beslutet om erkännande av flyktingstatus men som inte motiverade ett beslut att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning?

Motivering

I. Saken i det nationella målet och bakgrund till detta

Klaganden, som har syriskt medborgarskap, ansökte om asyl år 2005 medan han avtjänade ett frihetsberövande straff för missbruk av en betydande mängd narkotika, enligt en brottmålsdom som meddelats år 2002. Klaganden erhöll status som ”mottagen”,¹ men förlorade denna status år 2010 på grund av en omprövning av denna, som ledde till ett domstolsavgörande. Klagande lämnade år 2011 in en ny ansökan, på grundval av vilken Fővárosi Törvényszék (Överdomstolen för Budapests stad, Ungern) erkände honom som flykting ”på plats” genom dom av den 29 juni 2012. Senare, år 2019, inledde den ex officio ett administrativt förfarande för återkallande av denna flyktingstatus. Ett överklagande av detta administrativa beslut (beslut [*utelämnas*] av den 15 juli 2019) prövades av den hänskjutande domstolen i ett förvaltningsmål i vilket klagandens flyktingstatus återkallades, varvid det fastställdes att principen om non-refoulement skulle tillämpas. Under det administrativa förfarandet hade den tredje motparten (Centrum för bekämpning av terrorism) och den andra motparten (Myndigheten för grundlagsskydd) i förevarande förvaltningsmål i sina yttranden dragit slutsatsen att klagandens vistelse i Ungern utgjorde en fara för den nationella säkerheten. Mot denna bakgrund drog asylmyndigheten slutsatsen att det, i klagandens fall, förelåg ett skäl att inte erkänna flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning.

¹ Övers. anm.: bokstavlig översättning av ”befogadott”, en av de typer av status som regleras i den ungerska asyllagen, just för personer som inte har erhållit flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning och på vilka principen om ”non-refoulement” ska tillämpas.

II. Parternas huvudargument

Vid inledningen av domstolsförfarandet yrkade klagandens rättsliga ombud att den hänskjutande domstolen skulle begära ett förhandsavgörande av Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen). Ombudet gjorde gällande att det i huvudsak inte gick att få tillgång till de ”konfidentiella” uppgifter på vilka faran för den nationella säkerheten grundade sig och att dessa, då de inte gick att få tillgång till, inte heller enligt gällande lagstiftning fick användas i domstolsförfarandet. Ombudet underströk att EU-domstolens tolkning även visade att asylmyndigheten måste göra en individuell bedömning av ansökan och inte kan grunda sitt beslut enbart på slutsatserna i den (på området nationell säkerhet) specialiserade myndighetens yttrande. Klaganden ansåg vidare att det i den ungerska lagstiftningen – utan att detta tillåts enligt unionsrätten – hade lagts till grunder på vilka flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning kan nekats eller återkallas.

Den andra och den tredje **motparten** hänvisade, i egenskap av specialiserad myndighet, till de omständigheter som konstaterats i förfarandena vid denna myndighet och som framgick av handlingarna i de ärendena, samt vidhöll sina slutsatser gällande fara för den nationella säkerheten.

Asylmyndigheten, vilken anges som första motpart, återgav slutsatserna från de specialiserade myndigheterna, vilka angetts som andra respektive tredje motpart, enligt vilka klagandens vistelse i Ungern utgjorde en fara för den nationella säkerheten. Mot denna bakgrund anser asylmyndigheten att klaganden inte kan beviljas varken flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning.

III. Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

Unionsrätt avseende tolkningsfrågorna 1 och 2:

1. Direktivet om asylförfaranden, särskilt artiklarna 11.2, 12.1 d, 12.2, 23.1 b, 45.1 och 45.3–45.5
2. Stadgan, särskilt artiklarna 41 och 47

Unionsrätt avseende tolkningsfrågorna 3 och 4:

1. Skyddsdirektivet, särskilt artiklarna 14.4 a och 17.1 d
2. Direktivet om asylförfaranden, särskilt artiklarna 4, 10.2, 10.3 d, 45.1 a, 45.3 och 45.4 samt skälen 20, 34 och 49

Unionsrätt avseende tolkningsfråga 5:

Skyddsdirektivet, särskilt artikel 17.1 b

Ungersk rätt

Ungersk rätt avseende tolkningsfrågorna 1 och 2:

Artikel 57 i menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (2007 års lag LXXX om rätten till asyl (nedan kallad asyllagen)

(1) I de förfaranden som regleras av denna lag, ska den specialiserade myndigheten avge ett yttrande avseende de tekniska frågor som den har behörighet att bedöma...

(3) Asylmyndigheten får inte frånga den specialiserade myndighetens yttrande om inte det beslut som yttrandet avser omfattas av dess behörighet...

Artikel 3 i a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (2009 års lag CLV, om skydd av sekretessbelagda uppgifter) (nedan kallad lagen om skydd av sekretessbelagda uppgifter)

1. Sekretessbelagda uppgifter:

a) Nationella sekretessbelagda uppgifter: alla uppgifter som omfattas av allmänna intressen som får skyddas av sekretess, avseende vilka den som sekretessbelagt dem, oberoende av hur de framförts, i sekretessförfarandet har fastställt att röjande, otillåtet förvärv, otillåten ändring eller användning, tillhandahållande till en ej godkänd person eller förhindrande av tillgång till uppgifterna för den behöriga personen, under giltighetsperioden, åsidosätter eller äventyrar något av de allmänna intressen som kan skyddas genom sekretessen (nedan sammantaget kallat skada) och som, mot bakgrund av uppgifternas innehåll, begränsar röjande och tillträde inom ramen för sekretessen...

[utelämnas] [definitioner som ej är relevanta för denna begäran om förhandsavgörande]

Artikel 11 i lagen om skydd för sekretessbelagda uppgifter

(1) Den berörda personen ska ha möjlighet att få tillgång till sina personliga uppgifter som har status som nationella sekretessbelagda uppgifter genom tillstånd som utfärdas av den behöriga myndigheten och utan att det krävs någon personlig säkerhetsprövning. Den berörda personen ska innan vederbörande får tillgång till den nationella sekretessbelagda uppgiften, avge en skriftlig sekretessförklaring och följa bestämmelserna för skydd av nationella sekretessbelagda uppgifter.

(2) På den berörda personens begäran, ska den behöriga myndigheten besluta om en frist på 15 dagar om denne beviljar tillgång till uppgifterna. Den behöriga

myndigheten får neka tillgång till uppgifterna om sådan tillgång skulle skada det allmänna intresse som ligger bakom sekretessen. Den behöriga myndigheten ska ange skälen till varför tillgång till uppgifterna nekas.

(3) För det fall tillgång till uppgifterna nekas, kan den berörda personen överklaga beslutet till en förvaltningsdomstol. Om förvaltningsdomstolen bifaller överklagandet, ska den behöriga myndigheten vara skyldig att utfärda ett beviljande av tillgång till uppgifterna. Förvaltningsdomstolen ska pröva målet bakom stängda dörrar. Endast en domare som genomgått en nationalsäkerhetskontroll i enlighet med lagen om nationella säkerhetstjänster får pröva målet. Klaganden, den person som deltar som berörd part tillsammans med klagandeparten och dennes ombud ska inte få tillgång till de sekretessbelagda uppgifterna under förfarandet. Andra personer som intervenerar i förfarandet och deras ombud får endast få tillgång till de sekretessbelagda uppgifterna om de har genomgått en nationalsäkerhetskontroll i enlighet med lagen om nationella säkerhetstjänster.

Artikel 12 i lagen om sekretessbelagda uppgifter

(1) Den myndighet som är ansvarig för de sekretessbelagda uppgifterna får neka den berörda personen rätten att få tillgång till dennes personliga uppgifter om det allmänna intresse som ligger till grund för sekretessen skulle äventyras genom utövandet av denna rätt.

(2) När den berörda personens rättigheter görs gällande vid en domstol, ska de i tillämpliga delar bestämmelsen i artikel 11.3 tillämpas på den domstol som ska pröva målet.

Artikel 13 i lagen om skydd av sekretessbelagda uppgifter

(1) De sekretessbelagda uppgifterna får endast användas av den person som har ett skäl som avser utövandet av en statlig eller offentlig funktion och som, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i lagen, förfogar över

- a) en personlig säkerhetsbefogenhet som är giltig och motsvarar den nivå av sekretess för uppgifterna som den önskar använda,
- b) en sekretessförklaring och
- c) en tillåtelse att använda uppgifterna...

(5) Såvida ingenting annat föreskrivs i lagen, ska förvaltningsdomstolen utöva de befogenheter som krävs för att avgöra de mål som den tilldelats enligt fördelningsordningen, utan att det krävs någon nationalsäkerhetskontroll, personlig säkerhetsbefogenhet, sekretessförklaring eller användning av uppgifterna.

Ungersk rätt avseende tolkningsfrågorna 3 och 4:

Artikel 8 i asyllagen

(4) En utlänning vars vistelse inom det ungerska territoriet utgör en fara för den nationella säkerheten får inte betraktas som flykting.

Artikel 15 i asyllagen ”Status som subsidiärt skyddsbehövande utlänning ska inte beviljas...

b) en person vars vistelse inom det ungerska territoriet utgör en fara för den nationella säkerheten.”

Ungersk rätt avseende tolkningsfråga 5:

Artikel 15 i asyllagen ”Status som subsidiärt skyddsbehövande utlänning ska inte beviljas...

ab) mot vilken det föreligger ett skäl för att inte bevilja sådan status enligt artikel 8.5.

Artikel 8 i asyllagen

(5) En utlänning får inte erkännas som flykting om en domstol

a) genom lagakraftvunnen dom har dömt vederbörande till ett frihetsberövande straff på minst fem år för att ha begått ett brott,

b) genom lagakraftvunnen dom har dömt vederbörande till ett frihetsberövande straff för ett brott i egenskap av återfallsförbrytare, multirecidivist eller våldsbrotts-multirecidivist.

c) genom lagakraftvunnen dom har dömt vederbörande till ett frihetsberövande straff på minst tre år för att genom brott ha bragt någon om livet, skadat någons fysiska integritet eller hälsa, begått brott mot mänsklig frihet, sexualbrott, upplopp, brott mot den offentliga säkerheten eller brott mot offentliga myndigheter.

IV. Grunder för begäran om förhandsavgörande

Tolkningsfrågorna 1 och 2

Kúria (Högsta domstolen, Ungern) har i sin praxis på området slagit fast att berörda parter processuella rättigheter ska anses garanteras genom den omständigheten att en domstol som prövar ett administrativt beslut grundat på sekretessbelagda uppgifter får konsultera den specialiserade myndighetens handlingar som innehåller de sekretessbelagda uppgifterna. Följaktligen krävs det

inte att den berörda parten får känna till och använda de aktuella uppgifterna, eller de väsentliga delarna av dessa.

EU-domstolen har behandlat begränsningen av rättigheter avseende beslut som grundar sig på sekretessbelagda uppgifter i, bland annat, domarna C-300/11 och C-593/10.

I klagandens fall grundar sig asylmyndighetens beslut att neka honom internationellt skydd enbart på den omständigheten att de båda specialiserade myndigheter som har deltagit i förfarandet (den andra och den tredje motparten) i sina yttranden har angett att klagandens vistelse i Ungern ”utgör en fara för den nationella säkerheten”. Den behöriga asylmyndigheten kände inte till grunderna för den specialiserade myndighetens yttrande, inbegripet de sekretessbelagda uppgifterna.

Varken klaganden eller dess rättsliga ombud har fått framföra argument avseende den specialiserade myndighetens ogrundade yttrande, som asylmyndigheten i det administrativa förfarandet mottagit, eller bestrida grunderna till detta i det administrativa förfarandet. Klaganden har en möjlighet att lämna in en ansökan om tillgång till sekretessbelagda uppgifter om sig själv enligt lagen om skydd av sekretessbelagda uppgifter, men även om denne får tillgång till de sekretessbelagda uppgifterna har vederbörande inte möjlighet att använda dessa i ett administrativt förfarande eller domstolsförfarande. (Motparterna i det nationella målet, Myndigheten för grundlagsskydd och Centrum för bekämpning av terrorism, gav, enligt sitt svar på den begäran om uppgifter av allmänt intresse som ingavs av Magyar Helsinki Bizottság (Helsingforskommittén i Ungern), inget tillstånd till de berörda parterna att få tillgång till de sekretessbelagda uppgifter som avsåg dem på deras begäran som myndigheterna mottog under 2019 och under det första kvartalet av 2020).

Den omständigheten att det inte finns någon rätt att använda uppgifterna medför att klaganden, även om denne känner till de sekretessbelagda uppgifterna, inte har möjlighet att framföra argument gällande grunderna för det beslut som fattats i asylofförfarandet och därmed inte heller kan framföra motargument för att skälet att neka flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning skulle vara ogiltigt.

Lagen om skydd för sekretessbelagda uppgifter tillåter inte att den specialiserade myndighet som beslutar om tillstånd för tillgång delvis beviljar ansökan om tillgång och meddelar den väsentliga delen av de skäl på vilka denna myndighets yttrande grundar sig.

Även om den domstol som kontrollerar huruvida ett asylbeslut och det yttrande av den specialiserade myndigheten som ligger till grund för detta är lagliga (vilket i förevarande mål är den hänskjutande domstolen) har rätt att få tillgång till de konfidentiella eller sekretessbelagda uppgifterna, får den inte använda dessa uppgifter någonstans, inte ens i huvudförhandlingen, och domstolen får inte avge

någon förklaring eller något bedömning av dessa, varken under rättegången eller i domen. Följaktligen utelämnas nödvändigtvis den information om de faktiska omständigheter som ligger till grund för domstolens bedömning i i domen.

Domstolen ska pröva det administrativa beslutet och som sista instans uttala sig om giltigheten av skälet för att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning grundat på de konfidentiella eller sekretessbelagda uppgifterna, utan att klaganden eller dess ombud har kunnat framställa sitt svar eller argument eller faktiska omständigheter som kan vederlägga [giltigheten] av detta skäl i det individuella fallet. Endast domstolen får, utan att ange grunderna för sitt beslut, besluta huruvida de sekretessbelagda uppgifter som myndigheten har angett kan motivera den specialiserade myndighetens beslut.

Domstolen kan inte, i något fall, garantera en överföring av information om den väsentliga delen av de skäl på vilka den specialiserade myndighetens yttrande och det materiella asylbeslutet grundar sig och som kontrollerats av domstolen.

Artikel 23.1 b i direktivet om asylförfaranden har inte införlivats med den ungerska lagstiftningen, vilket medför ytterligare ett undantag till det i denna artikel i nämnda direktiv uttryckligen tillåtna undantaget. Varken direktivet eller artikel 72 FEUF, eller någon annan unionsrättslig bestämmelse tillåter emellertid detta.

Följaktligen är det, såsom nämnts ovan, inte klargjort huruvida den åberopade ungerska lagstiftningen skyddar de grundläggande processuella rättigheter som klaganden garanteras enligt direktivet om asylförfaranden och artikel 47 i stadgan, liksom rätten till ett effektivt rättsmedel.

De ovannämnda bestämmelserna i direktivet om asylförfaranden kräver också en precis tolkning för att en begränsning eller ett nekande av tillgång till de sekretessbelagda uppgifterna som påverkar de processuella rättigheterna och rätten till ett effektivt rättsmedel, i sista instans, ska kunna medföra ett åsidosättande av asylrätten (artikel 18 i stadgan) och av andra grundläggande rättigheter som delvis omfattas av ett begränsningsförbud (artiklarna 2, 4, 6 och 19 i stadgan) i händelse av ett ogrundat beslut på området internationellt skydd.

Tolkningsfrågorna 3 och 4

EU-domstolen slog i domen C-369/17 fast att asylmyndigheten ska fatta ett individuellt beslut på grundval av skälen för att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning, genom att undersöka och göra en materiell avvägning av var och en av de faktiska omständigheter som den känner till. Domarna C-715/17 och C-380/18 innehåller också indikationer på nämnda avvägning.

Enligt de ungerska bestämmelserna ska den specialiserade myndigheten utfärda ett bindande och icke-motiverat yttrande avseende huruvida det föreligger en ”fara

för den nationella säkerheten” som asylmyndigheten inte får frångå, varför den sistnämnda myndighetens beslut, i detta hänseende, endast innehåller en hänvisning till den specialiserade myndighetens yttrande och en referens till lagstiftningen. Således medför de ungerska bestämmelserna att det materiella beslutet om internationellt skydd fattas genom beslut av asylmyndigheten – vilken inte heller känner till grunderna för den specialiserade myndighetens yttrande – varför det, i sista instans, inte är möjligt att göra någon ingående prövning av huruvida det i det individuella fallet föreligger något skäl för att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning, eller beakta individuella omständigheter eller avväga nödvändighet och proportionalitet. Av direktivet och EU-domstolens domar på området följer att den ansvariga myndigheten, även i de fall där en (på nationell säkerhet) specialiserad myndighet ingripit, inte får fatta ett materiellt asylbeslut (det vill säga gällande huruvida den berörda personen ska beviljas flyktingstatus eller status som subsidiärt skyddsbehövande utlänning) som uteslutande och automatiskt grundar sig på den andra myndighetens beslut – vilken har behörighet att uttala sig om en särskild delfråga – utan att själv göra den bedömning som krävs enligt artikel 4 i skyddsdirektivet.

Följaktligen medför de ungerska bestämmelserna att det inte är den behöriga asylmyndigheten som gör den materiella prövningen av det internationella skyddet och som sista instans fattar motsvarande beslut, utan två specialiserade myndigheter som inte uppfyller kraven eller är behöriga enligt direktivet om asyloffaranden för att utföra denna prövning och fatta detta beslut, och som inte genomför sina förfaranden i enlighet med de aktuella direktivens materiella och processuella bestämmelser. Detta fråntagande av behörighet, som förefaller strida mot unionsrätten, kan medföra att de processuella garantier som föreskrivs i unionsrätten undergrävs.

Vad gäller det subsidiära skyddet kräver också, även om artikel 17.1 b i skyddsdirektivet är en tvingande bestämmelse, tillämpningen av den en individuell bedömning, en ingående granskning och en avvägning av asylmyndigheten. För det första anges i själva bestämmelsen att det övervägande som följer av ett rekvisit avseende fara för nationell säkerhet som anges i denna som skäl för att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning ska vara grundat på ”synnerliga skäl”. För det andra föreskrivs det uttryckligen i artikel 19.4 att medlemsstaten i varje enskilt fall ska bevisa att den berörda personen inte längre uppfyller eller aldrig har uppfyllt kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande i enlighet med artikel 19.3 (det vill säga påståendet om fara för säkerheten).

Tolkningsfråga 5

Asylmyndigheten har, på grundval av det skäl för att inte bevilja flyktingstatus eller status som skyddsbehövande utlänning som föreskrivs i artikel 15 ab i asyllagen, angett att klaganden inte kan beviljas status som subsidiärt skyddsbehövande. Den har i detta hänseende grundat sig på en brottmålsdom som

meddelades mot klaganden den 6 juni 2002, vilken vann laga kraft för 18 år sedan, för ett brott som, enligt myndighetens uppfattning, var ”allvarligt”.

Det fängelsestraff som utdömdes i domen avtjänades av klaganden år 2004, det vill säga för 16 år sedan, och detta brott var redan känt när klaganden beviljades flyktingstatus, vilken trots detta medgavs, och varken myndigheten eller den domstol som uttalade sig om beviljandet av denna flyktingstatus angav detta brott som grund för att inte bevilja flyktingstatus.

Avslutande del

[utelämnas] [nationella processrättsliga överväganden]

Budapest, den 27 januari 2021.

[utelämnas] [underskrifter]

ARBETS-DOKUMENT